রাজস্থান রাজ্য এবং অন্যমানে

বনাম

নূর বানো ইত্যাদি ইত্যাদি

এপ্রিল 17,1995

[কে. রামাস্বামী এবং বি. এল. হংসারিয়া, ন্যায়মূর্ত্তিদ্বয়]

সেবা আইন :

ভত্তা -রাজ্য সরকার- আদেশ- 1.9.1986 পূর্ব অবসরভত্তা ঙ্কু সর্বনিম্ন এবং পারিবারিক ভত্তা প্রদান-অবসরভত্তা ঙ্কু অতিরিক্ত প্রতিকার প্রদান করিবা পরবর্ত্তী নির্দেশ-পরবর্ত্তী আদেশ অনুযায়ী অধিকারর পরিমাণ-পরবর্ত্তী আদেশর সুবিধা সেহি অবসরভত্তা ঙ্ক পাইঁ উপলব্ধ নথিলা যেউঁমানঙ্কর একীকৃত ভত্তা 300 টঙ্কারু কম্ থিলা
।

রাজস্থান রাজ্য দ্বারা 1.9.1986 পূর্ব রাজ্য সরকারঙ্ক অবসরভত্তা ঙ্কু সর্বনিম্ন এবং পারিবারিক ভত্তা প্রদান সম্পর্করে 20 অক্টোবর, 1987 রে জারি করাযাইথিবা এক আদেশ অনুযায়ী অবসরভত্তা মানঙ্কু প্রাপ্য ভত্তা পূর্ব মাসিক 300 টঙ্কারু কম্ হেব নাহিঁ, যেউঁথিরে মূল ভত্তা সহিত 'ভত্তা রে অস্থায়ী বৃদ্ধি' এবং 'ভত্তা রে বৃদ্ধি' অন্তর্ভুক্ত । পরবর্ত্তী ডিসেম্বর 2, 1989 তারিখর এক আদেশরে উপরোক্ত শ্রেণীর অবসরভত্তা ঙ্কু 50 টঙ্কারু 175 টঙ্কা পর্য্যন্ত অতিরিক্ত প্রতিকার দিআযাইথিলা, যেউঁথিরে কুহাযাইথিলা যে 1.9.86 পূর্ব অবসরভত্তা মানঙ্কু এপরি হাররে অতিরিক্ত প্রতিকার গ্রহণীয় হেবা উচিত যাহা সেমানঙ্ক অবসর তারিখ উপরে নির্ভর করিব । ডিসেম্বর 2,1989 তারিখর আদেশ অনুযায়ী1.9.86 পূর্ব অবসরভত্তা ঙ্ক অধিকারর পরিমাণ উপরে রাজস্থান উচ্চ ন্যায়ালয় কহিথিলে যে সমস্ত অবসরভত্তা অতিরিক্ত প্রতিকার পাইবাকু হকদার হেবে । এহি ন্যায়ালয়রে রাজ্য পক্ষরু এহি প্রশ্ন উপরে আবেদন করাযাইছি যে 1.9.86 পূর্ব অবসরভত্তা ঙ্ক ক্ষেত্ররে, যেউঁমানে 20 অক্টোবর, 1987 র আদেশ অনুযায়ী সর্বনিম্ন

300 ଟଙ୍କା ପାଇବାକୁ ଥିଲେ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଦୃଶ୍ୟମାନ 75 ଟଙ୍କା ଅଧିକ ଦେବାକୁ ପଡିବ କି :

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାଜ୍ୟର ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା,

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ : ଡିସେମ୍ବର 2,1989ର ସରକାରୀ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଦୃଶ୍ୟମାନ ଅତିରିକ୍ତ ରିହାତି 1.9.86 ପୂର୍ବ ଅବସରଭତ୍ତା ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ହେବ ନାହିଁ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଏକୀକୃତ ଭତ୍ତା 300 ଟଙ୍କାରୁ କମ୍ । [311- D]

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 5167/1995 ଇତ୍ୟାଦି ଇତ୍ୟାଦି

S.B.C. W.P. ସଂଖ୍ୟା 1330/1993ରେ ରାଜସ୍ଥାନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 2.3.93 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଅରୁଣେଶ୍ୱର ଗୁପ୍ତା ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବି. ଡି. ଶର୍ମା ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ହଂସାରିୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା । ଉଭୟ ପକ୍ଷର ପରାମର୍ଶ ଶୁଣିଲି । ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିବା ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କିନ୍ତୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି 02.12.1989 ତାରିଖର ଯୁଗ୍ମ ସଂଖ୍ୟାର ସରକାରୀ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ରାଜସ୍ଥାନ ରାଜ୍ୟରେ "01.09.1986 ପୂର୍ବ ଅବସରଭତ୍ତା "ଙ୍କ ଅଧିକାରର ପରିମାଣ ।

2. ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ଆମକୁ ପ୍ରଥମେ 01.09.1986 ପୂର୍ବ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅବସରଭତ୍ତା ଙ୍କୁ ସର୍ବନିମ୍ନ ଭତ୍ତା ଏବଂ ପରିବାର ଭତ୍ତା ପ୍ରଦାନ ବିଷୟରେ 20 ଅକ୍ଟୋବର 1987 ର ସରକାରୀ ଆଦେଶକୁ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ପଡିବ ।ଏହି ଆଦେଶରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ "ଏକତ୍ରିତ" ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଅବସରଭତ୍ତା ଙ୍କ ଶ୍ରେଣୀ ପାଇଁ ଗ୍ରହଣୀୟ ଭତ୍ତା ପ୍ରତି ମାସରେ 300 ଟଙ୍କାରୁ କମ୍ ହେବ ନାହିଁ । ଏହି ପରିମାଣ ମୂଳ ଭତ୍ତା ସହିତ 'ଭତ୍ତା ରେ ଅସ୍ଥାୟୀ ବୃଦ୍ଧି' ଏବଂ

'ଭତ୍ତା ରେ ବୃଦ୍ଧି' ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଆଦେଶରେ କୁହାଯାଇଛି । ତା'ପରେ ଉପରୋକ୍ତ ଅବସରଭତ୍ତା ଙ୍କ ଶ୍ରେଣୀ ପାଇଁ ଅତିରିକ୍ତ ପ୍ରତିକାର ପ୍ରଦାନ ବିଷୟରେ ଡିସେମ୍ବର 2, 1989 ର ଆଦେଶ ଆସିଥିଲା । ଏଥିରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ସହିତ, ଅତିରିକ୍ତ ପ୍ରତିକାର 1.09.1986 ପୂର୍ବ ଅବସରଭତ୍ତା ଙ୍କ ପାଇଁ ଏପରି ହାରରେ ଗ୍ରହଣୀୟ ହେବ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ଅବସର ତାରିଖ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବ । ଅତିରିକ୍ତ ପ୍ରତିକାରର ପରିମାଣ 50 ଟଙ୍କାରୁ 175 ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭିନ୍ନ ହୋଇଥାଏ । ଆମେ କହିପାରିବା ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକରେ ଆମେ ଅବସର ତାରିଖ ଉପରେ ଆଧାରିତ ବର୍ଗୀକରଣର ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତତା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତିତ ନୁହଁ । ଆମକୁ କେବଳ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ କୁହାଯାଇଛି ଯେ 01-09-1986 ପୂର୍ବ ଅବସରଭତ୍ତା ଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଯେଉଁମାନେ 20 ଅକ୍ଟୋବର, 1987 ର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ସର୍ବନିମ୍ନ 300 ଟଙ୍କା ପାଇବାକୁ ଥିଲେ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଦୃଶ୍ୟମାନ 75 ଟଙ୍କା ଅଧିକ ସମସ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦେବାକୁ ପଡିବ କି ।

3. ରାଜସ୍ଥାନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟରେ ନିଆଯାଇଥିବା ମତ ହେଉଛି ଯେ ଉପରୋକ୍ତ ସମସ୍ତ ଅବସରଭତ୍ତା ଅତିରିକ୍ତ ପ୍ରତିକାର ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ । ରାଜ୍ୟ ଏହି ଆବେଦନକୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଆଗତ କରିଛି ।

4. ବିଜ୍ଞ ରାଜ୍ୟ ଅଧିବକ୍ତା ତାଙ୍କ ଲିଖିତ ଉପସ୍ଥାପନ ସହିତ, ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମୟ ସମୟରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ନଥିରେ ରଖିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଗଣନା ତାଲିକାଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ପରିଶିଷ୍ଟ ପତ୍ରରେ ରଖିଛନ୍ତି ।ସଂଲଗ୍ନକ 'A' ସେହି 01.09.1986 ପୂର୍ବ ଅବସରଭତ୍ତା ଙ୍କ ସହିତ ଜଡିତ ଯେଉଁମାନେ 01.09.1976 ପୂର୍ବରୁ ଅବସର ନେଇଥିଲେ ।ଏହି ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ, ପ୍ରଥମ ଚାରୋଟି ବର୍ଗର ଏକୀକୃତ ଭତ୍ତା , ଡିସେମ୍ବର 2,1989 ର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା 15% ଅତିରିକ୍ତ ପ୍ରତିକାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ପରେ ମଧ୍ୟ, 254 ଟଙ୍କାରୁ 286.50 ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୁଏ । ତଥାପି, 20 ଅକ୍ଟୋବର, 1987 ର ସରକାରୀ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣୀୟ ଭତ୍ତା 300 ଟଙ୍କା ହେବ । ଯଦି ଏହି ଅବସରପ୍ରାପ୍ତମାନଙ୍କୁ ଆହୁରି 75 ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ପଡ଼େ, ଯେପରି ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି, ତେବେ ସେମାନେ ପାଇବାକୁ ଥିବା ଏକୀକୃତ ଭତ୍ତା ର ପରିମାଣ ଏପରି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବର୍ଗର ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପାଇବାଠାରୁ ଅଧିକ ହେବ, କାରଣ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଗର ଏକୀକୃତ ଭତ୍ତା 301.50 ଟଙ୍କାରୁ 1040 ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୁଏ ।ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଡିସେମ୍ବର 2, 1989 ର

ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଏପରି ପରିଣାମ ଇଚ୍ଛାଧୀନ ନଥିଲା ଏବଂ ଏପରି ପରିଣାମ ହେବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

5. ତେଣୁ, ଆମେ ବିଚାର କରୁଛୁ ଯେ ଡିସେମ୍ବର 2, 1989 ର ସରକାରୀ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଦେଖାଯାଇଥିବା ଅତିରିକ୍ତ ପ୍ରତିକାର ସେହି 01.09.1986 ତାରିଖର ପୂର୍ବ ଅବସରଭତ୍ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ହେବ ନାହିଁ, ଯାହାଙ୍କର ଏକୀକୃତ ଭତ୍ତା 300 ଟଙ୍କାରୁ କମ୍, ସଂଲଗ୍ନକ 'A' ରେ କିମ୍ବା ପରିଶିଷ୍ଟ 'B ରେ ତା ଠାରୁ ଅଧିକ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇଛି । ଏହି ବିଷୟକୁ ସନ୍ଦେହମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ, ଆମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛୁ ଯେ ପ୍ରଥମ ଚାରି ବର୍ଗର ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ, ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ସଂଲଗ୍ନକ 'A' ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ସଂଲଗ୍ନକ 'B' ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରଥମ ପାଞ୍ଚ ଜଣ, ଡିସେମ୍ବର 2, 1989 ର ସରକାରୀ ଆଦେଶ ବଳରେ ମଧ୍ୟ 300 ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ କିଛି ପାଇବେ ନାହିଁ ।

6. ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତ ଉପରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ପରି ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆମେ ଖର୍ଚ୍ଚ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ଦେଉ ନାହୁଁ ।

ଟି. ଏନ୍. ଏ. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମା ରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ସୁମିତ୍ରା ସାହୁ ,ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।